

Biblisk allmänbildning inför söndag 30 januari, 2022 Årgång 2

FJÄRDE SÖNDAGEN EFTER TRETTONDEDAGEN

- Jesus är vårt hopp

Joh 5:1-9 Sedan inföll en av judarnas högtider, och Jesus gick upp till Jerusalem. Vid färdammen i Jerusalem finns ett bad med det hebreiska namnet Betesda. Det har fem pelargångar, och i dem låg en mängd sjuka, blinda, lama och lytta. Där fanns en man som hade varit sjuk i trettioåttio år. Då Jesus såg honom ligga där och fick veta att han varit sjuk länge frågade han honom: »Vill du bli frisk?« Den sjuke svarade: »Herre, jag har ingen som kan hjälpa mig ner i bassängen när vattnet börjar svalla. Medan jag försöker ta mig dit hinner någon annan ner före mig.« Jesus sade till honom: »Stig upp, ta din bädd och gå.« Genast blev mannen frisk och tog sin bädd och gick. Men det var sabbat den dagen,

En central fråga i dagens text är Jesu fråga: »Vill du bli frisk?« På Jesu tid – när han vandrade med oss och delade vårt liv med oss som människor – var vår tekniska kunskap begränsad. Även vår omvärldskunskap. I dag är vi mycket stolta över att ha dyrkat upp DNA-koden. På månen har vi redan varit, nu planerar vi att resa till Mars.

Uttrycket ”hälsan tiger still” blir gärna endast ett uttryck för den som är frisk. När man blivit sjuk – och om man så vore miljardär – så hjälper inte alla pengar i världen. Inte heller kan jag köpa tid åt något håll. Jag, som ”sjutti-plussare” kan inte återfå 20-års åldern.

Ett ”under” är en positiv, icke förväntad händelse. Undret är någonting som avviker från det normala – det förväntade. Undret som företeelse förutsätter något obegripligt och oväntat, annars vore undret inget under. Vi skall läsa vidare några verser. Vad som hände när undret skett:

Men det var sabbat den dagen,

Joh 5:10-18 och judarna sade till honom som hade blivit botad: »Det är sabbat. Du får inte bära på din bädd.« Han svarade: »Den som gjorde mig frisk sade åt mig att ta min bädd och gå.« De frågade:

»Vem var det som sade åt dig att ta den och gå?« Han som hade botats visste inte vem det var, för Jesus hade dragit sig undan eftersom det var mycket folk på platsen. Efteråt fann Jesus honom i templet och sade till honom: »Du har blivit frisk. Synd inte mer, så att det inte händer dig något värre.« Mannen gick då och talade om för judarna att det var Jesus som hade gjort honom frisk. Nu började judarna förfölja Jesus, eftersom han hade gjort detta på en sabbat. Men han sade till dem: »Min fader verkar ännu i denna stund, och därför verkar också jag.« Då blev judarna ännu ivrigare att döda honom, eftersom han inte bara upphävde sabbatsbudet utan också påstod att Gud var hans far och därmed jämställde sig med Gud.

När någon vittnar om ett Guds under, uppstår reaktioner. Ett inträffat under är kraftfullt. Undret så att säga ”kör över” den rationella delen i vår tro. Den del i vår tro, som alltid försöker förklara händelsen utifrån ”vetenskap och beprövad erfarenhet”. På Jesu tid så tillgrep man lagen: *»Det är sabbat. Du får inte bära på din bädd.« Han svarade: »Den som gjorde mig frisk sade åt mig att ta min bädd och gå.«* I dag kan följden bli förlöjliganden och/eller utfrysning.

Även i dag och i vår tid inträffar under. Däremot vill inte alla höra talas om under. Att tro, att förlita sig på Guds ord är stötande för en del människor. Så har det alltid varit, vi läser:

Rom 10:16-17 Men alla lyssnade inte till budskapet. Ty Jesaja säger: Herre, vem satte tro till det vi förkunnade? Så bygger tron på förkunnelsen och förkunnelsen på Kristi ord.

Det största undret inträffade när Jesus – Guds enfödde son – uppstod från de döda. Då var hans försoningsgärning för dej och mej genomförd. Genom att lita på honom och hans försoning inträffar nästa under: Du och jag blir Guds barn och Jesu medsyskon! Så här står det:

Joh 1:11-12 Han kom till det som var hans, och hans egna tog inte emot honom. Men åt dem som tog emot honom gav han rätten att bli Guds barn, åt alla som tror på hans namn,